

Print Request: Selected Document(s): 1

Time of Request: July 24, 2007 09:45 AM EDT

Number of Lines: 59

Job Number: 2842:39120501

Client ID/Project Name:

Research Information:

dpcm;findag
(((nispen)) AND date geq(1/24/2007))

Send to: LNEPROF, 121MWC
ERASMUS UNIVERSITEIT ROTTERDAM
POSTBUS 1738
ROTTERDAM, NLD 3000DR

1 of 1 DOCUMENT

Copyright 2007 Het Financieele Dagblad B.V.
All Rights Reserved
Het Financieele Dagblad

12 July 2007 Thursday

SECTION: RECHT & BELASTINGEN; Pg. 9

LENGTH: 695 words

HEADLINE: Bewapen de Kamer voor verantwoording

BYLINE: Nispen, F. van

BODY:

Geef de Tweede Kamer een eigen onderzoeksbureau en versterk de positie van de vaste kamercommissie voor de Rijksuitgaven. Er zijn drastischere maatregelen nodig dan de voorstellen die minister Wouter Bos van Financiën vorige week op tafel heeft gelegd ter verbetering van de dag van de verantwoording.

Deze verantwoordingsdag, de derde woensdag in mei, heeft nu te veel het karakter van een rituele dans voor cijferfetisjisten. In een brief aan de Tweede Kamer schetst Bos vier oplopende scenario's, waarbij steeds meer wordt overgeheveld naar de besluitvorming over de begroting.

In de meest extreme variant verdwijnt zelfs de dag der verantwoording. De vraag is of met een andere opzet kan worden volstaan. Een drietal onderling samenhangende voorstellen voor een zinvol debat.

1. Besteed meer aandacht aan het rapport De staat van de beleidsinformatie, dat gelijktijdig door de Algemene Rekenkamer wordt aangeboden. Het debat over het jaarverslag van het Rijk richt zich, aldus het voormalige kamerlid Jan van Zijl die indertijd aan de wieg van de dag van de verantwoording heeft gestaan, te veel op de rechtmatigheid en te weinig op de doelmatigheid.

Het voorstel van Bos om daaraan conclusies te verbinden voor beleid en begroting is een stap in de goede richting, maar dat laat onverlet dat allereerst factfinding dient plaats te vinden. Een doorlichting van de begroting op prestaties is een noodzakelijke, doch niet voldoende voorwaarde om iets over de doelmatigheid te kunnen zeggen.

De discussie zou daarbij niet zozeer moeten gaan over de vraag of de informatie beschikbaar is, als wel over de vraag of de informatie betrouwbaar en geldig is en, zo ja, of de informatie daadwerkelijk wordt gebruikt om het beleid beter toe te snijden op het onderhavige maatschappelijk probleem.

2. Geef het parlement naar analogie van het Congressional Budget Office (CBO) een eigen onderzoeksbureau (POB), zoals door de Raad van Economische Adviseurs (REA) is voorgesteld. Het argument dat het parlement niet op de stoel van de regering moet gaan zitten en zich dient te beperken tot het controleren van de

regering betekent niet dat het parlement maar klakkeloos moet accepteren wat de regering op tafel legt.

Het risico kan niet worden uitgesloten dat een eigen onderzoeksbureau leidt tot een contrabureaucratie en een battle of analyses , maar voorkomen is beter dan genezen. Een versterking van de prospectieve controle kan ertoe bijdragen dat een minder zwaar beroep hoeft te worden gedaan op de retrospectieve controle. Een bijkomend gevolg kan een vermindering van het aantal parlementaire enquêtes zijn, die kamerleden alleen maar afleiden van de dagelijkse gang van zaken.

3. Versterk de positie van de commissie voor de Rijksuitgaven, waardoor deze enigszins vergelijkbaar wordt met de rol van de minister van Financiën in het kabinet. In dit verband kan worden gedacht aan het opmaken van de balans na afloop van het algemeen overleg

met de vaste commissies. Het verslag zou vervolgens kunnen fungeren als basis voor een plenair debat met het kabinet over de consequenties voor beleid en begroting.

Een waarschuwing is daarbij op zijn plaats voor de wet op de beleidsaccumulatie. Politici hebben, aldus Roel in t Veld, de neiging om op een en dezelfde manier te reageren op het slagen van beleid als op het falen van beleid: extra geld. Een doeltreffend beleid smaakt naar meer, terwijl additionele middelen nodig zijn om een beleid dat niet doeltreffend is alsnog te doen slagen. De commissie voor de Rijksuitgaven dient adequaat te worden geëquipeerd om aan die opwaartse druk tegengas geven.

De vraag resteert waarom iets nu wel zou lukken wat in het verleden is mislukt. Het succes van de dag van de verantwoording valt of staat met politieke wil. Het creëren van faciliteit biedt geen garantie dat die ook wordt gebruikt: You can bring a horse to water but you cannot make it drink . Laten wij hopen dat ook voor een eigen onderzoeksbureau de wet van Say opgaat: elk aanbod schept zijn eigen vraag.

Frans van **Nispen** is bestuurskundige, verbonden aan de faculteit der sociale wetenschappen van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Allereerst moet factfinding plaatsvinden

LOAD-DATE: 16 July 2007